

ZATIRANA VEČINA

ANDREJ MARKO POZNIČ

Jaz sem „homofob“. Tako bi me označili istospolni aktivisti, ko bi jim zmanjkalo argumentov in ko bi vztrajal pri tem, da se motijo v svojih zahtevah po statusu „poročeni“ in „družina“. Po vseh merilih, ki se pojavljajo v javnosti, spadam med vse tiste ljudi, ki ne podpirajo lobiranja istospolnih aktivistov in njihovih somišljenikov za spremembo pojma družine in omogočanja posvojitve otrok s strani istospolnih parov. Še več, nisem samo „homofob“, ampak širim tudi „sovražni govor“, ker svoje prepričanje branim in zagovarjam z vsem arzenalom logike in besed, ki jih premorem. Nič ne pomaga, da se istospolnih nič ne bojim, kar naj bi bil osnoven pomen pojma „homofob“, nič ne pomaga, da nikomur nisem skrivil lasu in se trudim, da bi svoje prepričanje gradil na samostojnih temeljih, na krščanskem realizmu, dosledni logiki, zato ne sprejemam „resnic“, ki se ponujajo kot napredne, avantgardne, moderne in sodobne, a so brez pravih argumentov in utemeljitev. Opazil pa sem, da ti dve etiketi ne veljata samo zame, ampak kar za našo družbo v celoti, ki naj bi bila „homofobična“ in sem v družbi s podpredsednikom parlamenta, g. Cukjatičem, ki je imel na slavnostni seji prototip „sovražnega govora“.

„Homofob“ in „sovražni govor“ sta etiketi, ki sta v zadnjem času zelo v modi. S prvo napadajo drugače mislečega človeka, z drugo razvrednotijo njegove argumente. Obe skupaj pa služita utišanju drugače mislečih. Paradoks pa je, da pri nas poskušajo manjšine utišati večino in ne obrneno. Večina ljudi, t. i. „Sloveneceljci“ smo navadni državljani, ki plačujemo svoje davke, poskušamo preživeti s svojim delom in plačo, spoštujemo naše tisočletne navade in želimo mir in red, ki omogočata blaginjo. Nekateri od te večine smo tudi katoličani. Glasne manjšine, ki pa imajo lahek in hiter dostop do medijev, poskušajo s svojo agresivnostjo spremeniti javnomnenjsko sliko. Moč medijev se vedno znova pokaže v uspehu njihovega početja. Kadar so stvari preproste in jasne, kakor je družina, pa jim zmanjka argumentov. Zato se zatekajo k diskvalifikacijam in strahovanju, ki naj bi zagovornike večinskega prepričanja utišali. Paradoks in absurd pa je, da samorazglašeni zagovorniki takih in drugačnih pravic nikoli ne dvignejo svojega glasu, ko se krivica godi Cerkuvi ali katoličanom. Ne varuhinja človekovih pravic, ne t. i. „civilna družba“, ne tisti, ki imajo sicer polna usta krivic, ki naj bi se dogajale tej ali oni manjšini. Pri nas je „katolikofobija“ dovoljena pod izgovorom „Cerkev je dovolj velika, naj se sama brani“.

Nihče se javno ne vpraša, kdo so tisti, ki nalepke lepijo, in komu jih pripnejo. Predvsem pa nihče ne pove, kdo jih je postavil za moralne razsodnike. Nihče se tudi resno ne vpraša, ali so diskvalifikacije upravičene in utemeljene. Prišli smo tako daleč, da od raznih dušebrižnikov, inštitutov, organizacij in samooklicanih civilnih družb samoumevno sprejemamo moralne ocene. Kajti „homofob“ in „sovražni govor“ sta etiketi, ki moralno opredelujeta nasprotnika ne glede na to, da ima v naši deželi vsak pravico, da svoje mnenje izrazi in zanj pridobiva somišljenike. Utišanje nasprotnika, ko mi zmanjka argumentov, pelje v nov totalitarizem. Svoboda govora je eden od temeljev demokracije, saj zahteva spoštovanje nasprotnika, ki ni moj sovražnik, zahteva tudi argument in vročo debato, pa tudi iskanje dogovora in skupne rešitve.

V družinskem zakoniku je jasno, da istospolna manjšina zahteva zase stvari, ki ji ne pripadajo in ji ne morejo pripadati. Če bi dosegli svoje, t. j. da se njihove zveze imenujejo zakon in njihove skupnosti družina, potem bomo odstranili mejo, ki nas loči od popolnega relativizma, ki ni nič drugega kot samovolja najmočnejšega za njegove trenutne koristi. Vendar demokracija deluje le, če vsi spoštujemo meje, ki jih „biti človek“ implicitno zahteva in postavlja.

Ob družinskem zakoniku pa doživljamo, kako je mogoče, da manjšina narekuje svoje mnenje večini, ki se ne le z njo ne strinja, ampak ima tudi prav. Vsak se boji etikete „homofob“, vsak se boji, da bi njegove besede označili za „sovražni govor“. Zato so premnogi tihi, ker vedo, da vplivni lobi ne počiva in lahko onemogoči njihovo delo, napredovanje ali pa jim vzame dobro ime. V dolgih letih totalitarizma se je večina v Sloveniji naučila „biti tiho“. Ta refleks je globoko zasidran v mnogih ljudeh, zato je toliko lažje ustrahovati „molčečo večino“.

Navidez najmočnejši argument zagovornikov razvrednotenja družine pa je govorjenje o človekovih pravicah. Od razglasitve deklaracije o človekovih pravicah do danes so se le-te namnožile do nepreglednosti. Pravzaprav danes ne vemo več, katere so in katere niso človekove pravice in katere dolžnosti nam le-te nalagajo. Občutek

(Nad. na 2. str.)

Kriza je bila kratka

Predsednik vlade Borut Pahor je predlagal in Državni zbor je potrdil novo ministrico za gospodarstvo. Rojena Jeseničanka, ima Darja Radić po mnenju predsednika vlade vse tiste adute, ki jih mora imeti minister, če hoče zares razumeti ambicijo - povečati konkurenčnost našega gospodarstva: „Človek, ki je praktičen in ima vizijo, ki ne potrebuje učnih ur na položaju ministra in ima izkušnjo tako z gospodarstvom kot z upravo, ima znanje, ima 'socialni network' z ministrstvom.“ Tako pohvalno se je ob predstavitvi kandidatke izrazil premier. Prav konkurenčnost slovenskega gospodarstva je po mnenju številnih ekonomistov največja težava.

Za premierja Boruta Pahorja je nova ministrica, ki bo v veselje žensk in deklet tudi povečala žensko kvoto sedanje vlade, „osebnost, ki suvereno razmišlja, ima zanje, izkušnje in je že vpeta v delo vlade“. In prav to naj bi bil zelo pomemben adut pri izbiri Darje Radić. Roko na srce, kakšnega pretiranega zanimanja za ministrske stolčke med strokovnjaki že dolgo ni več.

Niso redki, ki menijo, da je nova članica vlade zlasti dobra operativka z veliko izkušnjami, kar ji priznavajo tudi v gospodarstvu, kjer verjamejo vanjo, manj pa močna političarka. Ali bo to njen plus ali minus, bo pokazal šele čas. Pred vlado in zato tudi pred novo gospodarsko ministrico je nujna korenita

reforma številnih področij, ki bo zahtevala zategovanje pasu vseh kategorij prebivalstva in šele takrat bo čas za ocene, kako uspešna bo ne nazadnje tudi nova gospodarska ministrica.

Borut Pahor se je z izbiro Radićeve očitno odločil za najbolj preprosto in elegantno rešitev: ministra je nasledila ministrica, ki je bila doslej njegova desna roka. S tem je zaprl usta vsem tistim, ki so škodoželjno napovedovali, da bo premier znova nespretno izgubljal prepotrebni čas z mukotrpnim iskanjem novega ministra, podobno kot se je zgodilo pri iskanju okoljskega in kmetijskega, ko so mu dali košarico številni mogoči kandidati. Premier se je z izbiro odločil za ohranitev smeri, po kateri je barko v gospodarskem ministrstvu skupaj z Radićevo vodil Lahovnik.

Sto dni miru nova gospodarska ministrica zagotovo ne bo imela. Tega se dobro zaveda. Tisti ki dolgo poznajo 45-letnico, ki skoraj nikoli ne pozabi na sončna očala, pravijo, da zna prisluhniti in da se je z njo mogoče pogovoriti. Vsekakor izjemna dobrodošla lastnost politika, ki jo bo v prihodnjih mesecih še kako potrebovala. TEŠ 6, NLB in še številna druga odprta vprašanja zahtevajo tehten premislek in konsenz. Tudi zato, ker želi biti nova gospodarska ministrica „zagovornica gospodarstva“. Videli bomo, kako uspešna bo pri dokazovanju tega v tekmi z ministrskimi kolegi in tekmeci.

Obletnica vojaškega vikariata

Na povabilo obrambne ministric Ljubice Jelušič je ministrstvo za obrambo obiskal nadškof metropolit Anton Stres. Pogovarjala sta se o pripravi na obeležitev desete obletnice vojaškega vikariata v Slovenski vojski, ki bo letos septembra.

Jelušičeva pa se je Stresu tudi zahvalila za uspešno sodelovanje, so zapisali na obrambnem ministrstvu.

Kot v sporočilu za javnost navaja omenjeno ministrstvo, se je ministrica nadškofu zahvalila za sodelovanje Slovenske škofovske konference pri izvajanju religiozne duhovne oskrbe v Slovenski vojski (SV), poleg tega pa se je Stresu še osebno zahvalila za njegovo odmevno predavanje o etiki v okviru generalštabnega programa ter za njegov osebni prispevek pri koordinaciji vojaške pastoralne v Sloveniji.

Po navedbah ministrstva se je inštitut vojaškega vikariata v desetih letih svojega delovanja v SV uveljavil kot pomemben del celostne skrbi za njene pripadnike in pripadnice ter njihove družine tako doma kot tudi v okviru mednarodnih operacij in misij. Poleg tega pa vojaški vikariat sodeluje tudi z drugimi državami članicami Nata in Evropske unije.

Nadškof Stres je ob tem poudaril pomen primerne organiziranosti religiozne duhovne oskrbe v SV, saj so vojaki pri svojem vsakdanjem delu lahko pogosto soočeni z vrsto moralnih in etičnih vprašanj, pri razreševanju katerih se lahko oprejo prav na usposobljene pripadnike vojaškega vikariata.

Ministrica za obrambo in nadškof sta med srečanjem izmenjala tudi stališča glede možnih oblik organiziranosti religiozne oskrbe v SV in razvoja te službe v prihodnosti. Strinjala sta se, da je bilo dosedanje delo pripadnikov in pripadnic vojaškega vikariata uspešno in da je ta služba postala pomemben del celostne skrbi za pripadnike, so še sporočili iz ministrstva za obrambo.

Po podatkih obrambnega ministrstva je v vojaškem vikariatu zaposlenih 13 pripadnikov in pripadnic, duhovnikov in pastoralnih asistentov, od tega jih 11 pripada Rimskokatoliški in dva Evangelikiški cerkvi.

Zgodovinsko srečanje v Trstu

Predsedniki Slovenije, Italije in Hrvaške Danilo Türk, Giorgio Napolitano in Ivo Josipovič so se sešli na zgodovinskem srečanju v Trstu, ki je tudi pomembno spravno dejanje. Ob Narodnem domu so se predsedniki poklonili spomenu na požig tega za Slovence v Italiji simbolno pomembnega poslopja 13. julija 1920.

V Narodnem domu so se Türk, Napolitano in Josipovič sešli s predsednikoma krovnih organizacij slovenske manjšine v Italiji, Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) in Sveta slovenskih organizacij (SSO), Rudijem Pavšičem in Dragom Štoko ter se vpisali v knjigo gostov.

Pavšič in Štoka sta v dobrodošlici državnikom, ki sta jo poslala v ponedeljek pred obiskom spomnila, da je bil Narodni dom pred 90 leti požgan, in poudarila: „Spomin ostaja, a naše oči so uprte v prihodnost.“ Ob prihodu predsednikov se je pred Narodnim domom zbralo več sto ljudi, med njimi tudi Slovenci, ki so predsednike pozdravili s plaskanjem.

Dopolodne pa se je pred Narodnim domom zgodil manjši incident, ko je skupina fašistov ob zgradbo položila venec v spomin fašistu, ki je bil ubit med požigom Narodnega doma. Policija je venec kmalu odstranila.

Koroška: končno krajevne table

V Pliberku, Drveši vasi in Žvabeku na avstrijskem Koroškem so deželne oblasti postavile ustrezne dvojezične krajevne table. Avstrijsko ustavno sodišče je dvojezične table za Pliberk in Drvešo vas odredilo leta 2005, a so se deželne oblasti doslej izogibale uresničitvi odločbe.

Prejšnji teden je ustavno sodišče znova zahtevalo postavitev ustreznih dvojezičnih tabel za Pliberk, saj je pripenjanje manjših dodatnih tablic s slovenskim imenom pod večje nemško ime na krajevnih tablah nezakonito.

Ker odločba smiselno velja tudi za Drvešo vas in Žvabek, so table danes postavili tudi tam.

Minister za Slovencev v zamejstvu in po svetu Boštjan Žekš je pozdravil postavitev ustreznih dvojezičnih krajevnih tabel v Pliberku, Drveši vasi in Žvabeku na avstrijskem Koroškem. Čeprav je od odločitve avstrijskega ustavnega sodišča do postavitve ustreznih tabel preteklo nekaj časa, je treba ta korak pozdraviti z zaupanjem, da se bo podobno dogajalo z drugimi primeri, je dejal dr. Žekš.

Kot je še poudaril, gre za precedenčen primer, sam pa v prihodnosti pričakuje še druge pozitivne korake.

VTISI IZ SLOVENIJE

O Prešernovi lopati in čudnem jeziku

(Od našega dopisnika)

V poletnih, počitniških mesecih se Slovenija kar napoli z znanimi obrazi in so srečanja prav prijetna. Za tiste, ki imajo (imamo) že svoja leta, je še posebej razveseljivo najti znance in prijatelje, ki imajo naša, pa še nekatera leta več, kar je neizpodbiten znak, da jih Prešernova lopata (še)ni zasula. In to ni kar tako!

Po drugi strani je doživetje videti dijake, ki so sinovi in hčere tistih, ki še nimajo svojih let, pa so bili tako ali drugače povezani s podpisanim. Obrazi lahko povejo ali ne, od kod ali čigavi so, vsekakor pa po njihovem seznamu človek takoj ve, da so od znanega, dragega prijatelja. Jasno, da so to osebni občutki, ki njim nič ne pomenijo, saj takih ljudi, ki jih že toliko let ni v njihovem okolju, večinoma niso obdržali v spominu. Prav zanimivo je bilo pri mladostniku, ki so ga sorodniki in vrstniki njegovih staršev veselo, efuzivno pozdravljali, on pa ni vedel, kam bi te ljudi del; tudi potem ne, ko se jim je človek predstavil ali pa mu je kdo od njegovih spremljevalcev šepnil ime ali kako drugo podrobnost, ki naj bi mu pojasnila, kdo je ta veseli človek.

Že nekaj mesecev prej se po medmrežnih povezavah širi vest, da bo zdaj torontski Toni Burja prišel na obisk. In kako prav pride njegov obisk, saj tudi španski padre Rafael hoče v svoje domače kraje. Zato preteklo nedeljo ni odpadla vsakomesečna maša v kastiljščini, ampak je bila

pri ljubljanskem sv. Jakobu „argentinska“ maša, pri savskem sv. Jakobu pa je bil kanadsko-argentinsko-slovenski večer. Šentjakob ob Savi je prostor, ki je tesno povezan s prej omenjenimi občutki. Zato je sporočilo, da bo na obisku v Sloveniji nekdanji župnik Toni, vedno sprejeto z veselim razpoloženjem. Ker si pa Tonijeve družbe želijo mnogi, tudi če dan ni bil sam, vsekakor pa ni manjkala obvezna nogometna tekma.

Kot rečeno, je dan končal na odru Pod skalco. Dijaki so za številne tamkajšnje župljane, za znance in sorodnike predstavili program, ki ga vsako leto pripravijo in predstavijo na svojem potovanju po Sloveniji.

Ko človek takole posluša mlade, ki ne živijo v slovenskem okolju, se zave bogastva, ki ga nosi vsak jezik, tudi slovenski, v vsakem izmed govorcev. A zanimivo: slovenščina vsebuje toliko in toliko dialektov, v katerih se iste besede malo čudno-drugačno izgovarja, v katerih imajo iste besede čudno-drugačni pomen, v katerih se za iste pojme uporablja čudne-drugačne izraze, - ko pa slišimo izseljenca, ki svoj materni jezik uporablja pod vplivom tujega večinskega jezika, pa pravimo, da govori „čudno“. In tudi rojak, ki mu življenje teče v latinskem okolju, bo rekel, da rojak z anglosaksonskim vplivom govori „čudno“. In obratno.

Kaj bi rekel? Morda ni jezik čuden - bolj verjetno je, da smo čudni ljudje ...

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

To državo bi lahko imenovali „dežela zamujenih priložnosti“. Sredi svetovne krize ima Argentina popolnoma stabilen bančni sistem, proizvodnja pa je v polnem razmahu. Številke povedo, da je maja gospodarska dejavnost narasla kar za 12,4% v primerjavi z lanskim majem. Dani so torej vsi pogoji, da bi se povzpeli na zavirljiv nivo. A nespamet vlade in zlasti pogojevanje vseh dejavnosti njenim političnim interesom, izjalovi možnost uspehov.

PORAZNO GLASOVANJE

Vrnimo se k vprašanju porok istospolnih partnerjev. Kazalo je, da bo glasovanje v senatu prejel tesno. A vladna strategija je bila uspešna. Pristiski Kirchnerja na guvernerje, namigovanje na dodatna denarna sredstva ali njihov odvzem, je rodilo vladi zaželen sad. Potem pa še sprenevanje nekaterih senatorjev, izostanek drugih in neodločnost tretjih. Končni izid glasovanja je bil 33 za in 27 proti. Trije senatorji (med njimi Reutemann) so došli pred glasovanjem, da „ne bi s svojo prisotnostjo potrdili poraza“. Manjši bi bil poraz, če bi nasprotnim glasovom pristeli še te tri. Da sploh ne govorimo o Menem, nekdanjemu ljubljencu Vatikanu, ki je s svojo prisotnostjo omogočil quorum, potem pa izginil neznanom kam. Vsekakor; debate je konec, država pa je revnejša, ko postaja jasno, da resnična dobrina nikogar ne briga in je večina plen političnih interesov. Da pa je bila mera neumnosti polna, je naslednji dan bivši predsednik Kirchner javno trdil, da je vladna njegove žene „etični model“, medtem, ko je Cerkev pozival naj „se modeniziraj“.

SIROTEK MACRI

Vsi vemo, da se Mauricio Macri, vodja vlade avtonomnega mesta Buenos Aires, poteguje za predsedniško kandidato. Skala na njegovi poti do tega cilja pa postaja zadeva ilegalnih telefonskih prisluškovanj, ki jih je odredil bivši šef metropolitanske policije in za katere dolžijo Macrija. Zanimivo je, da je sodnik oprostil dva podrejena, ki sta bila direktno zapletena v afero, tožbo pa naperil proti „županu“, ki zanika vsako povezavo s tem dejanjem. Njegova kandidatura postaja vedno bolj dvomljiva, predvsem, ker v samih vrstah opozicije s sumom gledajo na ta postopek. Macri je izbral najbolj enostavno obrambo. Vsega obtožuje Kirchnerje, češ, da ga s tem hočejo politično onemogočiti, ker se ga bojijo. In ker je sodni postopek v rokah najbolj sumljivega sodnika (Oyarbide, ki ga je vlada večkrat rešila odstavitve), se mu ta taktika zaenkrat obnese. A v samem mestnem svetu se je pojavila iniciativa, naj poseb-

na komisija razišče, koliko je resnice v omenjenih tožbah. Da je mera težav polna, se je proti njemu postavil celo lastni oče, ki trdi, da zakonca Kirchner s tem nimata nobenega opravka. Kaj pa to pomeni? Franco Macri je po prvotnih težavah s sedanjo vlado prišel v boljše odnose, ki mu odpirajo pot do novih in zanimivih kupcij, kot vsem prijateljem vlade.

MED KITAJCI IN ZIMO

Čeprav vlada kaže na potovanje gospe predsednice na Ktajska kot na velik uspeh, ni vse zlato kar se sveti. Sodelovanje se bo povečalo, Kitajska bo pristopila k argentinskemu železniškemu sistemu, razširila se bodo polja gospodarske izmenjave. A glavni cilj potovanja je bil, da bi dosegla, da Kitajska ponovno odpre meje uvozu argentinskega sojinca olja. V tem pa ni bilo uspeha. Dokler Argentina ne bo odpravila zaprek določenemu kitajskemu uvozu, se na tej fronti ne bo nič premaknilo. Druga težava, ki vlado tare, pa je zima. Hud mraz, ki je te dni pestil vso državo, je ponovno pokazal na vse šibke točke sedanje energetske politike. Električni sistem se nahaja v kritičnem stanju. Še huje pa je, kar se tiče plina. Jeklenke so skoraj izginile s trga, da o „socialnih“ komadah sploh ne govorimo. Najrevnejše prebivalstvo so najbolj prizadeto. In pa seveda industrija. Da zagotovijo dostavo plina družinskim stanovanjem, so pustili brez tega goriva industrijo. Primanjkljaj skušajo nadomestiti z uvozom, ki pa bo državo letos stal 2.300 milijonov ameriških dolarjev. Koliko cenejše bi bilo, če bi del tega denarja vložili v raziskovanje novih ležišč, ki jih je, po mnenju strokovnjakov, še na pretek po vsej Argentini!

LEVICA SE STRESE ...

... od strahu in besnosti. Novi zakon politične reforme je ogromno levičarskih strank postavil ob steno. Da je neka stranka uradno priznana, mora beležiti članstvo v višini 4 od tisoč volilnega imenika. Zakon je postal veljaven 22. decembra lani, rok, za dosego omenjenega praga pa je zapadel 31. decembra. Ni bilo minimalnega časa, da bi se stranke prilagodile. Tako lahko odpadejo, na primer, Komunistična stranka, Humanistična stranka in PI (stari Partido Intransigente), ki ne dosežejo omejenega praga. Stranke so šle na sodišče, a propadle pri sodniku in tudi v sodni zbornici. Sedaj je vprašanje pred Vrhovnim sodiščem. Kako se bo odločilo? Račun vlade je, da bodo v skrajnem primeru ti glasovi šli za kirchnerizem, ki bo bolj na levi kot pa opozicija. Še en vladni račun brez krčmarja?

V gorah umrl Tine Velikonja

PAHOR V PREVODU

Nekropola v kastiljščini

Bivši predsednik Nove slovenske zaveze dr. Tine Velikonja je pri gorskem pohodu, ob vračanju proti Tičarjevemu domu na Vršču omagal. Takoj po obvestilu so kranjskogorski reševalci začeli z reševalno akcijo. A, kot so kasneje ugotovili, je 81-letni planinec zdrsnil po pobočju in padel v prepad, kjer je zaradi poškodb umrl.

Tine Velikonja je bil sin pisatelja Nartea Velikonje, ki ga je komunistična oblast takoj po vojni obsodila na smrt in ubila neznanu kje. Kot je na pogrebu dejal Justin Stanovnik, se je Narte boljševikom zameril z odločno obrambo tradicionalne kulture, posebno pa s serijo radijskih prispevkov konec 1943 in v začetku 1944, ki so pozneje izšli v brošuri z naslovom *Malikovanje zločina*. Eden od teh nagovorov se končuje takole: „Slovesno izjavljam: Take svobode ne maram. Zame bi bilo nekaj nedopovedljivo groznega, gledati, da so tisti na oblasti, ki so priklicali nad naš narod tako nesrečo, da je ne bodo mogla popraviti tri pokolenja.“

Ko se je Tine 8. avgusta 1945 z bratom Janetom pojavil na hišnih vratih, je bil na zunaj oslavljen, od teharskega režima in tifusa komaj živ, a z notranjostjo, v kateri so bila zrna velikih in neuničljivih spoznanj. Čeprav tega seveda ni mogel razkazovati, je bil v sebi poln naraščajočega védenja o svetu, v katerem je sedaj živel. Na zunaj je bil enak kolegom na gimnaziji in fakulteti, v resnici pa zelo drugačen. Iz te drugačnosti je postal samotni raziskovalec brezpotij Kočevskega roga in brezen Trnovskega gozda.

Ko je prišlo leto 1990, je bil pripravljen. Pridružil se je skupini, ki je dala vzpodbudo za prvo roško spominsko slovesnost julija 1990 in leto pozneje postal eden ustanovnih članov Nove Slovenske zaveze, hkrati pa tudi že njen predsednik. Stopil je v uredništvo revije Zaveza in postal eden njenih poglavitnih piscev. Šarm, kolikor ga je revija imela, je bil njegovo delo. Tudi tu se je izkazalo, da je očetov sin: v odkrivanju finih motivov in odločanju ljudi in v uporabi slogovnih obratov, ki so revijo delali zanimivo.

Nesmiselna smrt ga je odpeljala v soboto 10. julija ponoči. Pogrešali ga bomo kot pričevalca resnice in bojevnika za pravico.

ZATIRANA VEČINA

(Nad. s 1. str.)

imam, da si marsikdaj te „pravice“ med seboj nasprotujejo ali pa razveljavljajo kakšno res temeljno pravico. Istospolni zahtevajo, da bi smeli posvojiti otroke in svoje skupnosti hočejo imenovati družina. Pravijo, da je to njihova „pravica“. Pri tem jih nič ne briga, da imajo otroci bolj temeljno pravico do očeta in matere, ki sta povezana v trdni skupnosti, ki ji pravimo zakon. Debata o upravičenosti samorazglašanih, morda celo sodno potrjenih pravic, postaja nujna, saj bo to debata o temeljih naše družbe in

26. aprila je bil objavljen v časopisu „El País“ članek z naslovom „EL HOLOCAUSTO CON VOZ ESLOVENA“, in potem „... en primicia el prólogo que Caudío Magris ha hecho para el libro imprescindible de Boris Pahor, 'Necrópolis' (Anagrama), sobreviviente del nazismo ...“

Veliko je že prevodov slovenskih del v lokalni jezik, nekateri na voljo v Argentini, kot na primer Alamut, že nekaj časa na trgu; dobilo se je v Buenos Airesu tudi Šalamuna (Fajdigov prevod, izdala Visor), in seveda vse, kar izdaja Gog y Magog (Novembra izidejo novi prevodi Slovenske poezije). Bil je pa Boris Pahor preveden v več jezikov, in končno je na voljo tudi tukaj v Argentini v kastiljščini. Iz izvirne slovenščine ga je prevedla Barbara Pregelj.

Z uvodom samega Magrisa (najvažnejši italijanski živeči pisatelj - zelo priporočljiva njegova „Microcosmos“), je knjiga že v Buenosaireskih prodajalnah. Smatran je za eno od velikih knjig o holokavstu in fašističnem in nacističnem nasilju. Kot literat je bil Pahor tudi že nekajkrat predlagan za Nobelovo nagrado. Poleg tega je tudi zanimiva, ker omenja italijansko nasilje nad Slovenci na Primorskem, še v predvojni časih.

Seveda je boljše prebrati jo v slovenščini, a to velja samo za slovensko govoreče; verjetno bi jo tudi marsikateri tukajšnji rojak lažje prebral v kastiljščini, in to je sedaj možno. Poleg tega je slovenska izdaja razprodana - vsaj bila je maja lani, ko sem jo iskal v Sloveniji ... končno mi jo je prijatelj podaril in tako sem lahko prišel do nje.

Iz vsakega vidika je knjiga vredna: zamisel sama po sebi, kakor je v prvi osebi napisana, dogodki, ki opisuje in stil. In lepa priložnost, da širimo poznanje Slovenije v našem svetu.

RF

bo zahtevala postavitev in spoštovanje mej, ki jih ne smemo prestopati.

Meje, ki jih ne smemo prestopati, so večer človeški problem. Nekateri bi jih z izgovorom, da so napredni, svetovljanski, avantgardni, da so pač tukaj in se take stvari dogajajo, pripravljeno odpraviti vsako mejo, predvsem mejo naravnega reda in moralnega življenja. Kdor se jim zoperstavlja, si zasluži nalepko „homofob“ ali pa „sovražni govor“ ... Ko bosta ti odslužila, pa si bodo izmislili novo. Vendar ob takem napadu na temelje naše družbe, ob takem poskusu „homoseksualizacije“ celotne družbe ne moremo molčati. Tu je meja, ki je resnično ne smemo prestopiti.

SLOVENCİ V ARGENTINI

ALOJZIJEVA PROSLAVA

Naš cirkus

Zopet je prišla na vrsto Alojzijeve proslava naših osnovnošolskih otrok.

V nedeljo 4. julija smo se zbrali pri sv. maši, ki jo je daroval g. Franci Cukjati za vse žive in pokojne učitelje in katehete naših šol. Med pridigo smo slišali, da imamo zdaj dva

mladinska zavetnika: sv. Alojzija Gonzaga in bl. Lojzeta Grozdeta. Oba sta goreče molila in skrbela za evharistično življenje. Oba sta bila tudi Jezusova in Marijina prijatelja.

Vodstvo sv. maše in prošnje je prevzela Jegličeva šola ABC; petje pa Balantičeva šola ob spremljavi orgel in kitare.

Potem smo pred spomenikom padlim domobrancem počastili vse naše žrtve II. Svetovne vojne in po njej. Učenke Prešernove šole so recitirale Balantičevo pesem „Pot brez konca“. Šolska referentka krovnega društva Zedinjena Slovenija, ga. Alenka Prijatelj Schiffrer, je spregovorila primerne besede in se v blaženem Lojzetu Grozdetu spomnila vseh sorodnikov in znancev, ki so darovali svoja življenja za Boga in domovino.

Za tem je v dvorani škofa Rožmana sledila odrska predstava: Naš cirkus, ki jo je pripravila Slomškova šola.

Veliko število pajacev in otrok z zastavicami je ob petju razigrane pesmi priteklo v dvorano ter zasedlo stopnice pred odrom.

Cirkuški direktor (Marcelo Brula) nas je

povabil na generalko cirkuške družine. Razložil je kaj bodo delali in kako lahko vsi sodelujemo. Dvorana je bila tako okrašena, da smo si lahko počutili, kot bi bili v pravem cirkusu.

Najprej so lepo zaplesali pajaci z bleščecimi lasuljami. Posrečena je bila tudi pesem: Joj kako me nos srbi!

Ker se na oglas ni javil noben čarovnik, se je moral sam direktor naučiti nekaj čarobnij. Povabil je otroke, da mu pomagajo s čarobnimi besedami. Vsi smo se čudili raznim trikovi. Čarovnik je želel poizkusiti nekaj težjega ... Izza cilindrov na odru so se prikazali majhni zajčki in zaplesali po svoje.

Sledila je znana pesem: Moj klobuk. Vsi smo peli in kazali z rokami. Potem smo se pa navdušili s pesmijo dveh starih prijateljev.

Druga skupina pajacev je nato pokazala kaj se je naučila v žonglerski šoli: metanje žogic in obročev, igranje s krožniki na palicah, hoja s hoduljami ...

Mladi plesalci so dobro obvladali ples z zastavicami. Vsi skupaj smo potem zapeli pesem: Naša koklja. Na koncu predstave so vsi nastopajoči prišli na oder in spustili balone v dvorano, v veselje vseh otrok.

Ga. Alenka Prijatelj Schiffrer se je zahvalila vsem, ki so pripomogli k lepi izvedbi cirkuške predstave. Voditeljica Slomškove šole Mateja Hribar Šmalc pa je imenovala vsakega posameznika: zamisel, režijo in petje je vodil Marcelo Brula. Pri glasbi mu je pomagala njegova žena Marta Selan Brula. Plese je učila Gabrijela Malovrh. Sceno je izdelala Andrea Quadri Brula s pomočniki. Za obleke in pripomočke so poskrbele Anka Smole Kokalj in mamice. Luči in zvok so imeli na skrbi Dani Cestnik, Aleks Šuc in Tomaž Kinkel. Pesmi sta prevedli Nani Šušteršič Rezelj in Marjana Poznič Mazieres. Maskirali pa so Štefan Godec in mamice.

Doživeli smo res lep popoldan v cirkusu!

-a. -c.

SAN JUSTO

Kosilo upokojencev

Lepo število upokojencev in prijateljev, kar 106, se nas je zbralo v nedeljo 11. julija na tradicionalno kosilo v Našem domu San Justo, da se pogovorimo in poveselimo. Vsi se poznamo osebno, zato je še bolj privlačna ta družina ob prijateljskih pozdravih in objemih.

Predsednica upokojencev, gospa Mici Malavašič Casullo, nas je prisrčno pozdravila in sprejela. Jedilnica je bila okrašena, mize rezervirane.

Imeli smo čast in veselje, da nas je obiskala skupina za folkloro: profesorica gospa Tanja Drašler, g. Tomaž Simetinger in veseli mladi harmonikar Andraž Trampuš. Z lepimi glasovi harmonike nam je zaigral venček narodnih pesmi, da se je nekaj plesalcev kar zavrtelo. Peli smo vsi, saj Slovenci brez petja ne živimo.

Lepa je naša navada, da pred jedjo vedno molimo in se zahvalimo za vse prejete dobrote.

Kosilo je bilo okusno (čestitamo našim kuharicam), postrežba mladih odlična. Po kosilu napitnica „Kol'kor kaplic tol'ko let“ vsem, ki so v teh mesecih praznovali

rojstni dan.

Nadalje je sledilo predavanje ge. lic. Emi Urbančič: „Najnujnejše smernice za zdravstveno varstvo“. Za nas starejše je zelo važna zdrava hrana, fizična aktivnost in dobra volja; to je tri četrtine zdravja.

Pri srečelovu je bilo več obiskovalcev osrečenih z lepimi dobitki. Tako smo preživeli lep popoldan. Zahvaljujemo se našim materam in ženam za pomoč, mladimi za postrežbo; hvala vsem, ki prostovoljno pomagajo in podpirajo to socialno delo.

Največja zahvala naši predsednici ge. Mici, ki z vsem srcem vodi in pripravlja veselje nam starejšim, ker ve, da nam leta bežijo. Zakaj se ne bi veselili! Nihče nam ne more vrniti mladostnih let, a vera in upanje nas držita pokonci. Številke so vedno večje in jih človek ni preveč vesel - čas pa poskrbi, da preživimo še vsa leta, ki nam jih bo Bog naklonil.

Po kavi smo se zadovoljni razšli na svoje domove v pričakovanju naslednjega srečanja.

Cilka Vombergar Lipar

SLOVENSKA VAS

Spomin in praznovanje v Baragovi šoli

Junij je tisti mesec, ko se vsi spominjamo naših domobrancev. Znova se nam odpirajo rane ob njihovem spominu. Tudi v šoli je bilo tako. V soboto, 18. junija smo se zbrali v dvorani pred zaslonom in gledali film o

domobranstvu.

Učiteljice je govorila mlademu rodu: „V Sloveniji je leto 1941 izbrisalo smeh z obrazov vseh, tudi z otroških. Vojna, ki je hrumela preko slovenske domovine, je sejala smrt in razdvajala srca. Brezbožna, lažniva, tuja ideja, nasprotna mišljenju vernega ljudstva, je razdvojila slovenski narod. Iz potrebe, da bi ohranili svoja življenja in branili življenja svojih dragih, vero in pa vse svete ideale, so možje in fantje prijeli za orožje in se strnili v domobranske vrste. Junij leta 1945 je prinesel smrt. Dvanajst tisoč duš je bilo kruto pomorjenih. Njih izmučena trupla so raztresena po vsej slovenski zemlji.“

Otroci so gledali, kako se je domobranstvo organiziralo, da so se branili pred partizani. Med filmom smo poslušali in peli „Mi legionarji ...“ in zvenela je Jenkova „Naprej zastave slave“. Po končanem filmu smo se podali pred spomenik, kjer je g. Jaka Barle zmolil in se še posebno spomnil Lojzeta Grozdeta, ki je bil proglašen med blažene. Prav takrat se je prižgala svečka, ki predstavlja spomin, molitev in priznanje, da se jih spominjamo iz daljne tujine.

Otroci 7. in 8. razreda so nam recitali Šorlijevo „Ki je za nas potil krvavi pot“, ki obuja spomine na tiste dni, ko so naši fantje, možje in družine trpeli in bili umorjeni zaradi vere. Ne smemo nikdar dopustiti, da bi pozabili na te grozljive dogodke, ki še danes sramotijo slovenski narod, niti, da bi daljava ohladila to ljubezen in zavest.

Molili smo za njihove duše in še posebno v prošnji za svetovni mir.

V soboto, 10. julija pa je bila dvorana lepo okrašena z giraldami in baloni. Na stranski steni je visel velik beli zemljevid Slovenije. Otroci so bili zbrani. Zdonela argentinska himna in nato še slovenska. Učiteljica je povedala otrokom, da država Slovenija praznuje 19 let. Res je, da nobeden

od učencev ni tega doživel, zato jim je tudi povedala, kako smo se v Argentini veselili in delili to veselje z našo srčno domovino. Kako smo takrat oblekli narodne noše ter hodili po ulici Floridi do trga San Martin in tam zapeli „Zdravljico“ tako, kot so jo naši rojaki v domovini tisto noč, 25. junija leta 1991 prvič zapeli na trgu Republike. „Tisto nedeljo je veselje vladalo nad močnim zimskim vetrom; tega ne bomo pozabili.“

Ker vemo, da ima vsaka slovenska družina kakšnega dedka ali babico, ki uživa s prelepimi spomini na svojo daljno domovino, so nam otroci 4. in 5. razreda podarili Kunčičevo „Vnuk poje“. Vsi otroci so bili povabljeni na oder, da bi skupaj in naglas zapeli „Moja Slovenija“.

Takoj smo se obrnili proti zemljevidu in začeli z induktivnim poučevanjem naše domovine in vse kar o njej vedo že otroci. Najprej so morali dopolniti beli zemljevid z mejami, z mesti, rekami in vsem, kar so že vedeli o Sloveniji. Nato so najmlajši sestavili razdeljene v kose zastave in grba. Starejši pa

neurejene vrstice „Zdravljice“. Simboli naše Slovenije so bili že sestavljeni. Zdaj pa še nekaj: na vrsti so bili odlomki glavnih mož, ki je imela Slovenija. Vsaka podoba je spadala pod neko frazo ali njihov življenjepis. Otroci so prav vedeli za koga gre, saj jih spoznavajo pri slovstvu in zgodovini.

Za konec so bili trije plakati pod naslovom Slovenija, Argentina in drugje po svetu. Otroci so postavljali risbe, ki so spadale pod vsak okvir. Bilo je prav zanimivo, ko so otroci razlikovali matambre od potice, Zmajski most od Ženskega mostu, Barago od Belgrana, Lujansko Marijo od Brezjanske, kozolec od Obeliska, Kekca od Mafalde ... dokler nismo napolnili plakate. Naši otroci vedo, da imajo v svojih srcih, tako kot mi v naših, dve domovini. Obe častimo, praznujemo in spoštujemo. Prosimo Boga naj vedno vlada mir, solidarnost, potrpljenje in delo, da bi ljudje bili srečni. Bog Vaju živi Argentina in Slovenija!

Lvs

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Petje

Pred 60 leti smo odšli v svet. Naš namen je bil ta, da obstanemo, ker nam v Sloveniji to ni bilo mogoče. Ni nam bilo dano na izbiro. Ne za to, ker je bil svet bolj odprt, ampak za to, ker smo mi sami to hoteli. Še naprej smo hoteli biti božji otroci in kristjani kot naši predniki, pa smo hoteli ostati tudi kot Slovenci kjerkoli po svetu.

Iz tega namena in za ta cilj so nam pomagali tako naši mučenci kakor tudi ljudje, ki so nas vodili in smo jih ubogali. Služile so nam razne duhovne in svetne organizacije, naši domovi, ne samo družinski, tudi skupni, povsod, kjer živijo naši ljudje. Hvala Bogu, da jih imamo. Nismo opustili ne vzgoje in ne šolskih zavodov, ki so nam večali splošno in slovensko kulturo.

Vsem, ki so kdajkoli delali in kaj storili

za naš obstoj, naj Bog, pravični Sodnik, vsem poplača.

Posebni pomen za naš obstoj pa ima petje in razni pevski zbori. Svobodna Slovenija se je spomnila stoletnice rojstva našega rojaka Franca Cigana, tako zaslužnega za našo pesem in ki je zalo prepričevalno dejal: dokler bomo peli, bomo obstali.

Tudi ravnatelj Bajuk je tako razumel veliko poslanstvo petja in je to izrazil z besedami: še bomo peli.

Naša pesem, narodna, poljubna ali zborovska, je veliko pripomogla, da smo obstali.

Zahvala naj gre vsem, ki pri tem sodelujejo. Voditelji, pevci in poslušalci.

Nemogoče je vse imenovati. Vsak Dom naj skrbi za svoje. Vsi pa se zavedajmo, da hote ali ne, vsi delamo in skrbimo za naš obstoj s slovenske pesmijo.

Ta naj bo kakor naša molitev k Bogu za naš obstoj, v Sloveniji ali izven nje.

GLEDALIŠKA SKUPINA NAŠ DOM SAN JUSTO

Veliki oder po Sloveniji in zamejstvu

Čimbolj je naša igralska skupina ponavljala in se poglobljala v tekst, ki ga je Pedro Calderón de la Barca napisal že pred tristo-petdesetimi leti, bolj smo razumeli prerano nam umrlega režiserja, prijatelja, umetnika Blaža Mikliča. Bogato besedilo je dragi Blaž želel ponesti v Slovenijo kot poklon in darilo zemlji in narodu, ki sta mu bila nad vse draga. Tako smo razumeli tudi člani gledališke skupine, ko smo uprizarjali Veliki oder sveta križem po domovini.

Vsebinska igra je bila kot namenjena zgodovinskemu trenutku verskega življenja v Sloveniji, ko se je po petinsedemdesetih letih narod ponovno pripravljaval na Evharištni kongres.

Po odlično uspeli odprti generalki smo se z velikim optimizmom podali na turnejo po Sloveniji in zamejstvu. Skupino smo sestavljali igralci Veronika Malovrh, Sonia Modic, Marta Urbančič Oblak, Stanko Jelen, Albi Klarreich, Janez Krajnik, Toni Rovani, Marko Štrubelj in Ivo Urbančič. Za tehniko je skrbel Luka Štrubelj. Postavitev odra je bila delo Lojzeta Erjavca; pomagal je Lado Indihar. Pri maskiranju in lasuljah sta sodelovali Berni Juhant in Nadja Kogovšek Klarreich. Asistenco režije je prevzela Ivana Tekavec. Načrt odra in splošna scenarija je bilo delo Toneta Oblaka. Za celotno koordinacijo turneje je skrbel Mirjam Oblak.

Velika zahvala gre tudi našim sponzorjem, ki so gmotno podprli projekt: Izseljensko društvo Slovenija v svetu, Urad za Slovence po svetu, Goričane tovarna papirja Medvode, d.d. (generalni direktor univ. dipl. inž. Andraž Stegu) ter Radio Ognjišče in tednik Družina za medijsko sponzorstvo.

TOREK, 8. JUNIJA: ŠENTJOŠT

Prva predstava je vedno najtežja. Ali

najlažja, kot je bilo tokrat! Enkratno sprejem ob kapelici (načrt g. Toneta Oblaka), ki hrani spominske plošče, kjer so vklesana imena vseh padlih domobrancev in domoljubov med in po drugi svetovni vojni, ter toplo izgovorjene pozdravne besede, so v naši igralski družini vtilile toliko poguma in samozavesti, da je premiera odlično uspela.

Po predstavi smo srečali veliko znanih, prijaznih obrazov, da je bilo poslavljanje res težko. Predstavo so si med drugimi ogledali

Mojca Kucler Dolinar (bivša ministrica za visoko šolstvo, kandidatinja za županjo Ljubljane), preživela žena prevajalca Calderonove igre, ga. Anica Moder, g. Zorko Simčič in mnogo drugih.

Po predstavi smo se še posebno zahvalili predsednici kulturnega društva, ge. Irmu Kavčič, predsedniku podjetja Goričane za

sponzorstvo odra ter g. Martinu Stanoniku iz Vodice za vso pomoč pri izdelavi odra in kulis.

SREDA 9. JUNIJA: DOM KRAJANOV V KRANJU-PRIMSKOVO

Vse je kazalo, da bo toplina sprejemov naš stalni spremljevalec, saj so bili tudi v Kranju do nas izredno prijazni in pozorni. Predstava je tudi tokrat izredno dobro uspela; pohvalili so lepo slovenščino. Ko smo odigrali, nam je krajevni župnik g. Franci Godec razkazal župnijsko cerkev Marijinega vnebovzeta, obkroženo s prečudovitim vrtom.

Zahvalili smo se župniku Godcu; dekanu dekanije Kranj Stanislavu Zidarju; predsedniku krajevne skupnosti Dragu Štefetu, Matjažu Merljaku iz Radia Ognjišče ter g. Jožetu Cukjatiču za izdelavo odrske strukture. Polni prijetnih občutkov smo se vračali v Ljubljano na zaslužen počitek.

ČETRTEK, 10. JUNIJA: KD IVANČNA GORICA

Pričakovani obisk Dolenjske nas ni razočaral. Marjana Hočvar, vsestranska kulturna delavka ter direktorica tamkajšnje gledališke skupine Petdopol (vedno ko so spraševali da kdaj bo naslednja vaja, je bil odgovor: pet minut do pol!) nam je pripravila program, ki nas je dobesedno očaral: obiskali smo stiški samostan, cerkev sv. Jožefa - prva cerkev zgrajena po osamosvojitvi Slovenije-, sloveča po izvirnem, modernem načrtu, ki vabi k molitvi; obisk izvira Krke v Županovi jami je vodil duhovit g. Marjan; gosposko kosilo Pri Obrščaku na Muljavi. Vse točke so oznanjale čudovit večer.

Pred igro je nas z narodnimi pesmimi pozdravila skupina Studenček. Po uspešni predstavi smo se zahvalili županu Ivančne Gorice g. Jerneju Lampretu, predsedniku Kulturnega društva g. Jankotu Jelenčiču ter ge. Marjani in njenemu možu Vojku Hočvarju za celodnevno organizacijo in vsestransko pomoč. Po igri smo se srečali z mnogimi sorodniki, prijatelji in znanci; objemi in čestitke ob predstavi so se prepletali kar pozno v noč. Eni in drugi smo bili srečni ob snidenju.

PETEK 11. JUNIJA: KD GROBLJE-DOMŽALE

Gledališka tradicija v Grobljah nas je sprva nekoliko prestrašila, da če bomo kos zahtevni publiki. Kmalu po nasmejanem sprejemu predsednika kulturnega društva Groblje, g. Antona Košenine so se strahovi razblinili. Ogleдали smo si župnijsko cerkev sv. Mohorja in Fortunata, kjer smo na pročelju videli plaketo posvečeno znamenitemu faranu: nič manj kot kardinalu Francu Rode-tu.

Po predstavi smo zopet srečali znance in prijatelje, ponosne na našo igro. Tudi širša publika je mnenje potrdila, ko so se približali s čestitkami in priznanji. V imenu gledališke skupine smo se zahvalili predsedniku KD Groblje g. Tonetu Košenini in pozdravili dr. Andreja Bajuka ter Evtahija Modra, preživelega brata prevajalca igre.

SOBOTA, 12. JUNIJA: ŽELEZNA KAPLA NA KOROŠKEM

Že navsezgodaj smo se napotili proti Koroški, kjer nas je v Vetrinju čakal dolgoletni zvesti prijatelj Slovencev v Argentini, g. Nužej Tolmajer. Pretresljiva zgodovina

naših staršev in dedov je še vedno prisotna v naših srcih; usodni kraji, ki so nas sprejemali v popolnoma drugih okoliščinah, so še vedno opomin naše preteklosti; zlasti, ko smo se tam mudili meseca junija.

V iskanju slovenskih korenin smo se napotili k Gospe Sveti ter vojvodskemu prestolu, nato pa v Železno Kaplo. Sprejela sta nas kapelski župan, Franc Jožef Smrtnik - prvi slovenski župan občine - ter krajevni župnik g. Polde Zunder. Neverjetno kako se dolgoletne vezi krepijo, ko vsebujejo pristno prijateljstvo in medsebojno pomoč.

Doživeli smo še lepo presenečenje, ko nas je pozdravil Slovenski oktet; kratko so se ustavili na poti h koncertu v Pliberku ter nam zaželeli uspešno predstavo. Med navzočimi smo srečali častnega predsednika Krščanske kulturne zveze dr. Janka Zerzerja, Bernardo Fink in Zdravka Inzka, bivšega predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev Nantija Olipa, ravnatelja Slovenske gimnazije dr. Miha Vrbinca, sodelavko tednika Nedelja Micko Opetnik, člane tria Korenika in Podjunskega tria Lipuscha, člane okteta Suha ter člane MPZ J. P. Gallus.

Zahvalili smo se Krščanski kulturni zvezi za vabilo in organizacijo; župniku g. Poldeju Zunderju; g. Nužejju Tolmajerju za vodstvo po Koroški ter ge. Zalki Kelih Olip za vso pomoč pri organizaciji našega gostovanja.

NEDELJA, 13. JUNIJA: KD LAZE V TUHINJU

Pravijo, da je najmanjši oder na Slovenskem, zato pa najverjetneje tudi najbolj prisrčen. Igra Veliki oder sveta je bila sprejeta s pohvalo. Tekst je tekel in igralci so vsakokrat zaigrali z isto vnemo in predanostjo; publika je pa vračala priznanje z glasnim aplavzom.

Še dolgo smo prepevali skupaj s farani tuhinjske in šmartne župnije v prenovljeni dvorani, kjer se je igra razvijala. Krajevna gledališka skupina sodi med najbolj aktivne v občini. Zahvalili smo se g. Jožetu Tomšiču, župniku fare Tuhinj; g. Simonu Lorberju, župniku fare Šmartno in predsedniku Kulturnega društva Tuhinj, Matjažu Gorjanu.

PONEDELJEK 14. JUNIJA: BREZJE - BOHINJ - BLEJ

Dan, ki je bil prost gledaliških predstav, smo izkoristili, da smo se Mariji zahvalili za vse prejete dobre; za vse ljudi, ki so nas širokogrudno sprejeli; za vse, ki so se nas spominjali v molitvi; za našo skupino in za naše družine. Mati nas je zvesto pričakala v lepo obnovljeni baziliki na Brezjah.

Podali smo se proti severu Gorenjske in si ogledali znamenita jezera Bohinj in Bled. Bledski otok v soncu je bila nepremagljiva skušnjava, ki si je nismo mogli upreti. Po krasnem doživitem izletu smo bili gostoljubno sprejeti najprej na malici pri g. Martinu

Stanoniku iz Vodice in nato še na Novi Sloveniji, kjer sta nas sprejeli predsednica ga. Ljudmila Novak in ga. Mojca Kucler Dolinar.

TOREK, 15. JUNIJA: MESTNO GLEDALIŠČE V LJUBLJANI

Pričakovana predstava v Ljubljani je bila že pred nami. Naprave gledališča so presegle vsako pričakovanje: oder, zvok, luči, zaster, oblačilnice ... pravi užitek za igralce.

Napetost pred začetkom je počasi popenjala; predstava je nemoteno potekala. Oddahnili smo se, ko je močan aplavz nagradil izčrpane igralce. Še večje darilo so bile zaključne besede Toneta Kuntnerja, ko nas je prištel med umetnike, izvajalce slovenskega jezika. Zaključil je z nepozabnimi besedami o našem dragem Blažu Mikliču, ko je poklonil navzočim recitacijo, ki bi jo gotovo tisti večer sam Blaž podaril občinstvu: „Sen o vrnitvi“ pesnika Franceta Balantiča.

Zahvalili smo se direktorici Mestnega gledališča Barbari Hieng Samobor; pomočnici direktorice-namestnici in poslovni vodji MGL ge. Marijani Jakličevi, poslovnemu vodji MGL, Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter ministru Boštjanu Žekšu; direktorju tednika Družina Tonetu Rodetu; predsedniku izseljenskega društva SVS Boštjanu Kocmurju; Jožetu Logarju za splošno pomoč; Editi in Branetu Vrankar; Mariju Mavru iz Trsta in Tonetu Kuntnerju.

Turneja 2010 je bila zaključena, zavest izpolnjenega poslanstva pa globoko zasidrana v srcu vsakega izmed članov gledališke skupine.

Marija Ivana Tekavec

NOVICE IZ SLOVENIJE

MATURA ALI ZRELOSTNI IZPIT

Pri letošnji splošni maturi je bilo uspešnih 91,1 odstotka od dobrih 7500 dijakov četrtil letnikov gimnazij, ki so maturo opravljali prvič. Na poklicni maturi (to so dijaki iz strokovnih srednjih šol) pa je bilo od skoraj 8400 dijakov, ki so prvič v celoti opravljali poklicno maturo, uspešnih 88,63 odstotka, kažejo objavljeni rezultati. Splošno maturo je z vsemi možnimi točkami opravilo 18 dijakov (med njimi Luka Jerman), medtem ko je poklicno maturo tako uspešno opravilo 33 posameznikov.

JAMA IMA DRUGEGA „LASTNIKA“

Direktor Istrabenz Turizma je podpisal pogodbo o prodaji vseh delnic družbe Turizem Kras postojnski družbi Batagel & CO. Za celotno premoženje družbe Turizem Kras, ki ima še za 18 let sklenjeno koncesijsko pogodbo za upravljanje s Postojnsko jamo, bo Istrabenz Turizem iztržil 12,4 milijona evrov. - Podjetnik Marjan Batagelj je razkril načrte o prihodnosti družbe. Z novimi marketinškimi prijemi naj bi Postojnsko jamo ponovno obiskalo milijon obiskovalcev v letu dni, privabili pa naj bi jih tudi s številnejšimi prireditvami pred jamo. (Podjetje, ki je kupilo koncesijo Postojnske jame, je najbolj znano po svojih vrhunskih sesalnikih za prah).

NOV DAVEK

Na ministrstvu za finance poudarjajo, da bo davek na nepremičnine prinesel nov, pregleden in dober sistem obdavčenja nepremičnin, ki bo zagotovil zanesljiv vir financiranja lokalnih skupnosti in obenem izrazil olajšal administrativne postopke. Predlog zakona o davku bo v uradni javni razpravi sicer do sredine avgusta. (Davek naj bi bil primerljiv z „impuesto inmobiliario“.)

POLEG VRHUNSKIH SMUČI TUDI JADRNIC

Jadnica Elan 350 je nominirana v razredu performance za prestižno nagrado Evropsko plovilo leta 2010, ki jo podeljujejo na navtičnem sejmu Boote. V istem razredu sta poleg Elana 350 nominirani še francoski First 30 in nemški Dehler 32, zmagovalca pa bo oznanjen januarja 2011.

TAKO V ZRAKU KOT NA LEDU

Družba Pipistrel iz Ajdovščine bo poleg letal začela izdelovati tudi tekmovalne bobne. Nenavadno odločitev je direktor in lastnik podjetja Ivo Boscarol pojasnil z visoko ceno in znanjem, s katerim bi lahko njegova inovatorska ekipa naredila hitrejši bob od sedanjih.

KRIVCI NE BODO NIČ PLAČALI?

Odprava škode zaradi posledic študentskih demonstracij na poslopju DZ bo po za zdaj znanih podatkih stala 86.000 evrov, škodo pa bodo v celoti krile zavarovalnice, je pojasnila generalna sekretarka DZ Mojca Prelesnik.

PO SVETU

BARROSO IN VERSKI VODITELJI

Dvajset predstavnikov krščanske, judovske in muslimanske veroizpovedi iz štirinajstih držav članic se je sestalo v Bruslju. Na srečanju, ki ga je gostil predsednik Evropske komisije Jose Manuel Barroso so razpravljali o boju proti revščini in socialni izključenosti. Eden izmed ciljev strategije Evropa 2020 je namreč ravno zmanjšanje stopnje revščine za 25 odstotkov do konca tekočega desetletja. Kot predstavnik Katoliške Cerkve se je srečanja udeležil kardinal Peter Erdő, nadškof v Budimpešti. Srečanja na pobudo Barrosa potekajo že od leta 2005, to pa je bilo že šesto po vrsti. Verskim voditeljem sta se pridružila tudi predsednik Evropske unije Herman van Rompuy in predsednik Evropskega parlamenta Jerzy Buzek.

NESREČA PO TIRIH

V železniški nesreči na vzhodu Indije je umrlo 61 ljudi, 165 pa je ranjenih. Nesreča se je zgodila, ko je ekspresni vlak, ki je bil na poti v Kalkuto, trčil v zadnji del vlaka, ki je stal na železniški postaji na območju Birbhuma. Indijski minister za civilno zaščito Srikumar Mukherjee je že izključil možnost sabotaže kot vzroka nesreče in dejal, da je bilo trčenje vlakov posledica malomarnosti uprave železnice.

MANDELA

Prvi temnopolti predsednik Južnoafriške republike Nelson Mandela je dopolnil 92 let, svet pa ob tej priložnosti prvič obeležuje mednarodni praznik v njegovo čast. Borec za človekove pravice bo dan preživel z družino na svojem domu severno od Johannesburga.

AVSTRALIJA

Avstralska premierka Julia Gillard je zaprosila za razpustitev parlamenta in hkrati za 21. avgust razpisala splošne volitve. Po napovedih poznavalcev se bo 5-tedenska predvolilna kampanja vrtela predvsem okoli vprašanja azila, gospodarstva in podnebnih sprememb. Gillardova je prva predsednica avstralske vlade v zgodovini te države postala šele pred nekaj tedni, ko je na tem položaju nasledila Kevina Rudda,

PISALI SMO PRED 50 LETI

MSGR. JAGODIC - DELEGAT ŠKOFA VOVKA

Po zadnjem obisku v Rimu, kjer je bil sprejet na poročanje pri papežu, je ljubljanski nadškof Msgr. Anton Vovk v skrbi za povezavo duhovnikov ljubljanske škofije, ki žive v emigraciji, imenoval Msgr. Jožeta Jagodica za svojega delegata.

SLOVENC V ARGENTINI

RAMOS MEJIA

Slov. šolski tečaj A. M. Slomšek je v nedeljo uprizoril z uspehom mladinsko igrjo „V kraljestvu palčkov“. Udeležba je bila lepa. ...

DON BOSCO - R. MEJIA

Proslava slovenskih bratov sv. Cirila in Metoda je bila v nedeljo 10. julija ob 10. uri dopoldne. Sv. mašo je imel pri oltarju Marije Pomagaj, na katerem sta tudi lepa kipa slovanskih apostolov, g. Stanko Skvarča iz Lujana. V pridigi je rojake naprošal naj se navdušujejo za ideale in vzore, ki sta jih imela slov. apostola ter delajo za zedinjenje kristjanov. Po maši je bilo darovanje za nakup posod, v katerih se bodo hranile relikvije sv. bratov. Med mašo je pel kvartet dekliškega Mladinskega doma, na harmoniju ga je pa spremljal organist Štefan Drenšek. ...

MENDOZA

Ko je naš zbor za letošnje slavnosti majniške revolucije gostoval z dvema koncertoma med rojaki v Buenos Airesu, je tamošnji slovenski fotograf, g. Oskar Pavlovčič posnel na trak oba koncerta in pozdravni večer v Slovenski hiši.

Nekaj dni po povratku iz Buenos Airesa je pa že prispelo za njimi veselo presenečenje. G. Pavlovčič je svojem velikem navdušenju za prelepo slovensko pesem in v priznanje za požrtvovalno prizadevanje ter velik uspeh pevcev poklonil mendoškemu zboru kopiji obeh trakov s posnetki. In tako je mendoško Društvo Slovencev na ponudbo pevskega zbora na prvo nedeljo v juliju povabilo vse prijatelje in znance ...

ZOBNI ATELJE JOŽE ZAJC, dent. odont.

ordinira za zdravljenje zob in dlesni; vstavlja vse umetno plastično in zlato zobovje ter vstavlja tudi aparate vseh vrst za ravnanje zob (ortodontija).

Ordiniral bo od 1. avgusta dalje ob ponedeljkih, sredah in petkih od 16. do 20. ure v Churruca (Villa Hermosa), na ruti 8, v slovenskem naselju, ki leži tri kvadre od zadnje postaje omnibusa 166.

Svobodna Slovenija, 21. julija 1960 - št. 29

čigar podpora v javnosti je v zadnjih mesecih na veliko kopnela. Avstralski volivci bodo na volitvah 21. avgusta izbirali člane predstavniškega doma in polovico senatorjev.

REFORMA V AMERIKI

Ameriški senat je včeraj potrdil obsežno reformo sistema finančnih uskladijev. Ta naj bi preprečila ponovitev finančnih kriz, kot je bila tista iz leta 2008. Predstavniški dom je sicer predlog potrdil že lani, eden od avtorjev zakonodaje pa je priznal, da reforma ni popolna. Demokratiški senator Dodd je dejal, da bodo morali počakati do naslednje finančne krize, do katere bo zanesljivo prišlo, da bodo videli, kje so luknje v zakonodaji. Demokrati so sicer zakon hvalili kot največji dosežek na področju finančnih regulacij od časa po veliki gospodarski depresiji v 30. letih prejšnjega stoletja.

EURJUST

Neformalno zasedanje Sveta ministrov za pravosodje in notranje zadeve, se je v petek zaključilo. Ministri so razpravljali predvsem o koordinaciji preiskovanja in pregona kaznivih dejanj na evropski ravni ter vlogi Eurjusta. Lizbonska pogodba obvezuje, da se sodelovanje na področju svobode, varnosti in pravice, zlasti na področju boja zoper organizirani kriminal še bolj okrepi.

RESUMEN DE ESTA EDICION

OPRIMIDA MAYORÍA

“Homofóbico”. Esa es la etiqueta para quienes defienden con lógica y bases sólidas los embates de los activistas homosexuales que no tienen más argumentos. El autor de la editorial, Andrej Poznič, pertenece al conjunto que no compatibiliza con el lobby para cambiar el concepto de familia y facilitar la adopción a parejas homosexuales. “Homofobia” y “discurso del odio” son las etiquetas de moda: atacan a la persona que piensa diferente y desvaloriza sus argumentos. Ambas sirven para callar. La paradoja está, en que la minoría silencia a la mayoría. También el absurdo de que los partidarios de unos y otros derechos nunca alcanzan la voz, si el perjuicio es para la Iglesia o los católicos. Parece que la “católico-fobia” está permitida. En el derecho familiar es claro, que la minoría homosexual reclama para sí, cosas que no le pertenecen, ya que eliminaríamos la frontera que nos separa de un relativismo absoluto que no es más que la terquedad del más fuerte para beneficios del momento. Desde la declaración de los derechos humanos hasta la fecha, éstos se multiplicaron y hoy no sabemos cuáles son, ni las obligaciones que imponen. Los homosexuales exigen poder adoptar y llamar a esta unión familia. Dicen, que esto es su “derecho”. No les importa que los niños tengan un derecho más fundamental que es tener un padre y una madre que estén unidos en matrimonio. El debate es obligatorio, porque implica cambios en las fronteras, que no deben ser cruzadas. Quien los enfrente será etiquetado. Pero ante tal ataque a las bases de la sociedad no podemos quedarnos callados. Este es el límite que verdaderamente no debemos cruzar. (Pág. 1)

NUESTRO CIRCO

El primer domingo de julio se recuerda al patrono de los jóvenes, San Luis Gonzaga. Todos los alumnos de los cursos de idioma esloveno de los sábados por la mañana, junto con sus familias, participaron en el circo que Slomškova šola preparó especialmente. La celebración comenzó por la tarde con la santa misa. Durante la homilía, el padre Franci Cukjati estableció un paralelismo entre el patrono de la juventud y el recientemente beatificado mártir Lojze Grozde. Luego, frente al monumento, recordaron a las víctimas del holocausto esloveno. De allí fueron al salón principal del Centro esloveno capitalino y se sumergieron en la alegría del circo en su ensayo general. Hubo payasos, conejos, trucos de magia, destrezas, ... No faltaron las canciones pegadizas que el público también cantó. (Pág. 3)

LOS ALUMNOS DE LANUS

En el curso de idioma Baragova šola recordaron a los domobranci el 19 de junio. El recuerdo estuvo ligado a las palabras de las docentes y la proyección de un video sobre la organización de los domobranci, en defensa de su hogar. Frente a la placa que recuerda a los caídos en el Hladnikov dom prendieron una vela en el recuerdo y el reconocimiento a quienes sufrieron y fueron asesinados por motivos religiosos. Un mes más tarde el curso celebró los 19 años de libertad de Eslovenia. Las docentes relataron como se vivió el 25 de junio de 1991 entre los eslovenos de la Argentina. Los alumnos recitaron y cantaron, como regalo a la tierra de sus abuelos. También aplicaron los conocimientos frente a un mapa en blanco de Eslovenia donde colocaron límites, grandes ríos, ciudades importantes, etc. Los más pequeños armaron el rompecabezas de la bandera y el escudo nacional esloveno. (Pág. 3)

EL GRAN TEATRO DEL MUNDO

El grupo teatral de San Justo realizó una gira por Eslovenia y países limítrofes, con la obra de Pedro Calderón de la Barca. Las presentaciones se desarrollaron desde el 8 hasta el 15 de junio en diferentes localidades. Dieciséis personas entre actores, técnicos, asistentes y la coordinadora del grupo, lograron llevar *El gran teatro del mundo* al exterior, como ofrenda al director de la obra Blaž Miklič, que falleció un mes antes de la gira. El espectáculo fue un éxito en todos los escenarios en los que se presentó; el público tuvo palabras elogiosas hacia los artistas y los fuertes aplausos lo ratificaron. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Andrej Marko Poznič, Rok Fink, Magda Zupanc Petkovšek, Pavel Brula, Lucijana Servin Čeč, Cilka Vombergar Lipar, Marija Ivana Tekavec in Mirjam Oblak. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires - Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog,
 Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos**
Mejiji, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira
 ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do
 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
 ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
 Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozd-
 ravnica - Splošna odontologija -
 Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ra-
 mos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados -
 odvjetniki. Zapuščinske zadeve.
 Somellera 5507, (1439)
 Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
 E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica -
 Uradna prevajalka za slovenski jezik
 Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.
 4382-1148 - 15-4088-5844-
 mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar -
 Sucesiones - Contratos - Familia -
 Comercial - Laboral - Civil - Jubila-
 ciones - Pensiones. Martes y vier-
 nes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º
 H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-
 4039 - Cel.: 15-6447-9683
 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

**VALUTNI TEČAJ
 V SLOVENIJI
 21. julija 2010**

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,28 US dolar
1 EVRO	1,36 KAD dolar
1 EVRO	5,10 ARG peso

SLOVENCİ IN ŠPORT

ŠE NIKOLI TAKO VI-SOKO

Španska nogometna re-
 prezentanca je nova vodilna
 na jakostni lestvici Medna-
 rodne nogometne zveze
 (Fifa). Poraženci v finalu
 nedavno končanega svetov-
 nega prvenstva v JAR Nizo-
 zemci pa so drugi. Zelo se
 je povzpela tudi Slovenija,
 ki je s 25. mesta napredova-
 la na 19. To je doslej
 najvišja uvrstitev slovenske
 izbrane vrste na lestvici Fifa.
 - Od tekmecev Slovenije v
 kvalifikacijah za uvrstitev na
 evropsko prvenstvo 2012 so
 najvišje uvrščeni Italijani na
 11. mestu, Srbi so 13., Se-
 verni Irci 59., Estonci 95.,
 nogometaši Ferskih otokov
 pa 117.

ski evropski konkurenci.
 Dan kasneje je Tjaša
 Oder dodala še zlato medal-
 jo na 800 prosto ter z novi-
 ma medaljama z MEP, enak
 izkupiček je imela lani,
 potrdila, da je ena najbolj
 nadarjenih mladih
 dolgooprogašic v Evropi.

**PRISOTNI IN ODSOTNI
 V BARCELONI**

Upravni odbor (UO) At-
 letske zveze Slovenije (AZS)
 je potrdil slovensko repre-
 zentanco, ki bo nastopila na
 evropskem prvenstvu v Bar-
 celoni (od 27. julija do 1.
 avgusta). Med 33 tekmoval-
 ci, 17 atleti in 16 atletinja-
 mi, bo prvo ime ekipe Mar-
 tina Ratej, ta čas tretja na
 svetu v metu kopja. Žal bo
 kar nekaj odsotnih. Kot zad-
 nja se je seznamu odpovedi
 pridružila sprinterka Pia Taj-
 nikar (200 m), ki je ocenila,
 da je v preslabi formi za
 udeležbo na prvenstvu stare
 celine. Že pred tem so
 nastope na EP zaradi
 poškodb odpovedali slo-
 venski rekorderji Marija
 Šestak (troskok), Sonja Ro-
 man (1500 m) in Damjan
 Zlatnar (110 m ovire).

**NAJPREJ SREBRO,
 POTEM ŠE ZLATO**

Plavalka Tjaša Oder je
 na mladinskem evropskem
 prvenstvu (MEP) v Helsinkih
 osvojila srebrno medaljo na
 1500 m prosto. Boljša od
 slovenske rekorderke je bila
 le Španka Claudia Dasca
 Romeu. Z lanskima medal-
 jama je to že tretja medalja
 Odrove v najboljši mladin-

OBVESTILA

NEDELJA, 25. julija:
Prijateljski asado, ob 13.
 uri v Našem domu.

SREDA, 28. julija:
Koncert Bernarde Fink
ob spremljave pianista An-
thony Spiri, v Teatro Aveni-
 da (Av. de Mayo 1212) ob
 20.30 uri v okviru „festiva-
 les musicales de Buenos Ai-
 res“.

SOBOTA, 31. julija:

Občni zbor Slovenske
kulturne akcije, ob 17. uri v
 Slovenski hiši. Ob 19. uri
predavanje dr. Katicke Cuk-
jati.

Ajd'mo na žur, ob 21.
 uri v Našem domu San
 Justo.

NEDELJA, 1. avgusta:
58. obletnica Hladniko-
vega doma.

SOBOTA, 7. avgusta:

Pred sodišče za morje

Predsednik vlade Borut Pahor je v
 državnem zboru napovedal, da se bo Slo-
 venija centralizirano pripravljala na za-
 govor pred arbitražnim sodiščem, ki bo
 odločalo o rešitvi vprašanja meje s
 Hrvaško. Na vrhu piramide bo poleg
 predsednika vlade po njegovih besedah
 „agent“ oziroma odvetnik Slovenije, ki jo
 bo zastopal pred sodiščem.

Ta odvetnik bo po Pahorjevih besedah
 eden od najbolj priznanih strokovnjakov.
 Ob tem je premier opozoril, da to še ni
 slovenski arbiter.

Za uspeh pred arbitražnim sodiščem je
 pomembno, da priprave potekajo na najvišji
 strokovni ravni, je premier še dejal v nasto-
 pu pred poslanci, ki bodo so sprejeli sklep o
 razglasitvi odločitve o arbitražnem sporazu-

mu, sprejete na referendumu 6. junija.

Za uspeh pri arbitraži bo pomembno
 tudi dejstvo, ali in koliko zmoremo zbrati
 dokazno gradivo, ki je nam v prid, je dodal
 Pahor. Ob tem je vse relevantne partnerje,
 tako fizične kot pravne, pozval, naj podajo
 vse materiale, gradiva in dokumente, ki bi
 lahko Sloveniji koristili v postopku pred
 arbitražnim sodiščem.

Predsednik vlade se je uvodoma zahvalil
 volivcem, ki so na referendumu po 18 letih
 odločili, da je arbitražni sporazum primeren
 način za rešitev meje med sosednjima drža-
 vama, ki odpira novo poglavje v odnosih
 med sosednjima državama tudi pri ostalih
 vprašanjih. Po referendumu je Slovenija bo
 besedah Pahorja prejela številne čestitke z
 vseh koncev sveta.

Muzej kozolcev

V šentrupertskem kultur-
 nem domu so priredili javno
 predstavitev projekta Muzej
 na prostem - kozolci Mirn-
 ske doline, s katerim želi
 občina vzpodbuditi gospo-
 darski in turistični razvoj
 doline ter prispevati k njeni
 prepoznavnosti.

S projektom muzeja na
 prostem bi radi začeli še
 letos, po besedah direktorja
 projekta Geršiča pa so želeli
 javnost seznaniti z njegovim
 potekom. Po drugi strani so

želeli spoznati mnenje lo-
 kalnega prebivalstva in se
 pogovoriti z lastniki različ-
 nih lesenih objektov, ki bi
 jih lahko postavili v muzeju

Gre predvsem za kozol-
 ce, ki bi jih radi lastniki
 ohranili, v muzeju pa bi jih
 zaščitili in na primeren
 način predstavili. Cilj pro-
 jekta je tudi dvigniti zavest o
 varstvu in ohranjanju bogate
 ter raznolike lesene stavbne
 dediščine, je še povedal
 Geršič

Poleg postavitve muzeja
 na prostem naj bi v Mirnski

dolini vzpostavili še mrežo
 ohranjenih objektov lesene
 stavbne dediščine, ki jo na-
 meravajo vključiti v
 tamkajšnje turistično
 ponudbo, na Barbovi
 graščini na Veseli Gori pa
 naj bi ustanovili posebno
 dediščinsko središče

Muzej z 19 kozolci naj
 bi postavili na južnem
 obrobju Šentruperta. V pr-
 vem sklopu bi predstavili
 razvoj kozolca od njegove
 najbolj enostavne oblike
 oziroma od ostrvi do toplar-
 ja, v drugem pa skozi časov-
 no, socialno in prostorsko
 razsežnost posebnosti ko-
 zolcev Mirnske doline.

Novi uspehi dijakov

V Astani, prestolnici Ka-
 zahstana, se je zaključila
 51. mednarodna matemati-
 čna olimpiada (MMO),
 mednarodno tekmovanje v
 znanju za srednješolce z
 najdaljšo tradicijo. Med
 517 tekmovalci je bilo tudi
 šest slovenskih
 srednješolcev, med njimi
 sta Matej Aleksandrov in
 Filip Kozarski iz bežigradske
 gimnazije osvojila bronasti
 medalji..

Tekmovalci iz 96 držav
 so bili v Kazahstanu od 2.
 julija. Najbolje se je odre-
 zal kitajski tekmovalac, ki
 je kot edini osvojil vseh 42

točk. Za njim sta se uvrstila
 Američan in Srb, so spo-
 ročili iz Društva matemati-
 kov, fizikov in astronomov
 Slovenije (DMFA).

Poleg Aleksandrova in
 Kozarskega, ki sta osvojila
 bronasto medaljo, so Slove-
 nijo v Astani zastopali še
 Matjaž Leonardis, Nik
 Jazbinšek in Venio Mramor
 iz Gimnazije Bežigrad ter
 dijak I. Gimnazije v Celju
 Tomaž Stepišnik Perdih.
 Spremljala sta jih Gregor
 Dolinar in Jure Vogrinc.

Kot običajno so bile na
 olimpiadi letos
 najuspešnejše države Kitaj-
 ska, Rusija in ZDA. Kot so
 sporočili iz DMFA, uspehi
 naših tekmovalcev Sloveni-
 jo uvrščajo na sredino razp-
 redelnice. Grenak priokus
 je tekmovalcu dodala le
 ekipa Severne Koreje, ki je
 bila zaradi obtožb o golju-
 fanju diskvalificirana, so še
 dodali.

**OSEBNE
 NOVICE**

Smrt
 V San Justo je umrl g.
Martin Radoš (87).
Naj počiva v miru!

Naš dom vabi na **San Justo**

Prijateljski asado

V nedeljo 25. julija ob 13.00 uri v Našem domu.

Čisti dobiček je namenjen za misijonsko delo, ki ga opravlja Pedro Opeka na Madagaskarju.

Lepo vabljeni!

Prijave za kosilo pri Mici Malavašič Casullo (4441-5528) ali v pisarni Našega doma (4651-4914)

AJD'MO NA ŽUR!

V Soboto 31. Julija, ob 21:00 uri v Našem Domu.

Na razpolago bo večerja (golaž) v družbi **Die Freunde in DJ.**

Hípólito Yrigoyen 2736. San Justo.

„Iz zvestobe, skupna rast“

58. obletnica društva Slovenska vas

1. avgusta 2010

ob 9. uri sv. maša
 ob 10.30 uri kulturni program. Govornik prof. Martin Sušnik
 ob 13. uri kosilo

Vsi prav lepo vabljeni!

**SLOVENSKI
 SREDNJEŠOLSKI TEČAJ
 „RAVNATELJA MARKA BAJUKA“**

ZLATI JUBILEJ

Slovenska hiša, sobota 16. oktobra 2010